

SUMMA

КУПИТИ

«SUMMA» - книжкова версія спільного (у задумі - мультимедійного) проекту письменника Юрія Іздрика та журналістки Євгенії Нестерович. Спроба долучитися до синкретично-синтетичної «теорії всього» мала на меті, серед іншого, створення своєрідного довідника «для тих, хто випадково потрапив на цю планету». «SUMMA» і є цим довідником, а також конспектом усього проекту.

Закритися в Чернівцях на три тижні, в листопаді. Слухати порожню квартиру, дивитися фільми, варити каву, мінати воду у бойлері, воювати з опаленням. Курити пахучі люльки і їсти соковиті груші. Вирощувати щойно придбаний ялівець у вазонку, і фотографувати тіні від сонця на паркеті. Дивитися старі важливі фільми, і переглядати старі схеми. Блукати прохідними брамами у пошуках сигарет без фільтра і тютюну для самокруток. Знаходити магазини з добрим чаєм і місця зі смачними солодощами. Зберігати режим і відкривати не більше однієї антресолі на день. Відчувати, як холоднішає повітря до вечора, і як за стіною нагнітається гамір на сусідській кухні. Ділити порівну ключі від квартири, і відкривати двері удвох, двома ключами водночас.

Євгенія НЕСТЕРОВИЧ

ISBN 978-617-8024-35-2

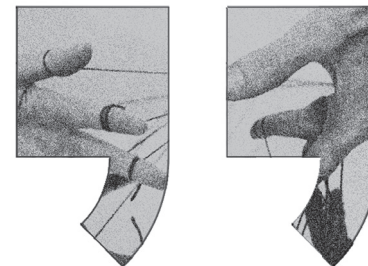

9 786178 024352

ІЗДРИК

SUMMA

НЕСТЕРОВИЧ

Зависнути в Чернівцях на три тижні, в листопаді. Ділити простір, тепло, їжу, куриво. Вчитися слухати й говорити. Вчитися бути разом, не зазіхаючи на свободу партнера. Зближуватися, не наближаючись. Наближатися, не порушуючи рівноваги. Добувати золото груш, срібло дзеркал, щільність моноліту. Балансувати на межі прозоріння і прострації. Вивчати схеми прохідних дворів, розмірковуючи над планом утечі. Втікати й негайно повертатися. Дослухатися до істин, озвучуваних галасливими і невидимими сусідами. Дослухатися до все промовистішого мовчання одне одного. Ділити порівну ключі від квартири, і відкривати двері синхронно, двома ключами нараз.

Юрій ІЗДРИК

І
З
Д
НЕСТЕРОВИЧ
И
К

SUMMA

MERIDIAN CZERNOWITZ
МЕЖНАРОДНА ЛІТЕРАТУРНА
КОРПОРАЦІЯ

УДК 82-1+128+17+18+77

I 36

Іздрік Юрій, Нестерович Євгенія

Summa. – Чернівці : Видавець Померанцев Святослав, 2022. – 144 с.

ISBN 978-617-8024-35-2

«SUMMA» – книжкова версія спільного (у задумі – мультимедійного) проекту письменника Юрія Іздріка та журналістки Євгенії Нестерович. Спроба долучитися до синкретично-синтетичної «теорії всього» мала на меті, серед іншого, створення своєрідного довідника «для тих, хто випадково потрапив на цю планету».

«SUMMA» і є цим довідником, а також конспектом усього проекту.

Видання здійснено на замовлення

Міжнародної літературної корпорації Meridian Czernowitz

© Видавець Померанцев Святослав, 2022

© Юрій Іздрік, Євгенія Нестерович, текст, 2016

© Роман Гук, верстка, 2016

ISBN 978-617-8024-35-2

Усі права застережено

ІЗДРИК ЮРІЙ
НЕСТЕРОВИЧ ЄВГЕНІЯ

SUMMA

2022

+18

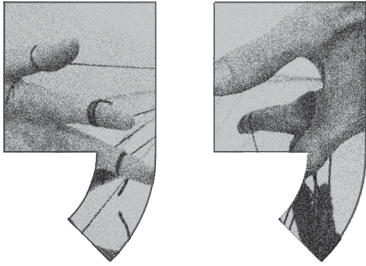
ЗАСТЕРЕЖЕННЯ:

Книжка містить ненормативну лексику.
Всі методики та рецепти, представлені в
тексті, є стилістичним прийомом і плодом
художньої фантазії. В жодному випадку
не намагайтеся реалізувати їх у дійсності.

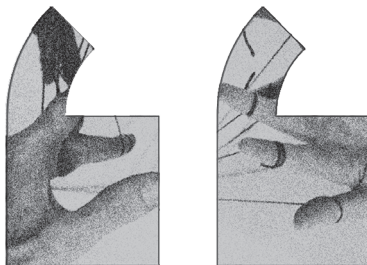
*Ми всі робимося заручниками улюбленої прози
і частково перетворюємося на її персонажів.*

Закритися в Чернівцях на три тижні, в листопаді. Слухати порожню квартиру, дивитися фільми, варити каву, міняти воду у бойлері, воювати з опаленням. Курити пахучі люльки і їсти соковиті груші. Вирощувати щойно придбаний ялівець у вазонку, і фотографувати тіні від сонця на паркеті. Дивитися старі важливі фільми, і переглядати старі схеми. Блукати прохідними брамами у пошуках сигарет без фільтра і тютюну для самокруток. Знаходити магазини з добрим чаєм і місця зі смачними солодощами. Зберігати режим і відкривати не більше однієї антресолі на день. Відчувати, як холодніше повітря до вечора, і як за стіною нагнітається гамір на сусідській кухні. Ділити порівну ключі від квартири, і відкривати двері удвох, двома ключами водночас.

Євгенія НЕСТЕРОВИЧ

Зависнути в Чернівцях на три тижні, в листопаді. Ділити простір, тепло, їжу, куриво. Вчитися слухати й говорити. Вчитися бути разом, не зазіхаючи на свободу партнера. Зближуватися, не наближаючись. Наближатися, не порушуючи рівноваги. Добувати золото груш, срібло дзеркал, щільність моноліту. Балансувати на межі прозоріння і прострації. Вивчати схеми прохідних дворів, розмірковуючи над планом утечі. Втікати й негайно повертатися. Дослухатися до істин, озвучуваних галасливими і невидимими сусідами. Дослухатися до все промовистішого мовчання одне одного. Ділити порівну ключі від квартири, і відкривати двері синхронно, двома ключами нараз.

Юрій ІЗДРИК

Будуш собі той світ, викидаючи звідти всякий непотріб і, очевидно, що не прописуєш взагалі там можливостей для такої хуйні, як війна. Але виявляється, що бути дорослим – треба і це прописувати.

В один з моментів, коли сходить на тебе оце, я собі уявив умовно чорний простір, невидимий і темний, в якому ти, припустимо, ще зберігши свою свідомість, опинився через відключення всіх рецепторів – це і є той справжній світ, який створив Бог. А суть цього світу полягає в тому, що це є простір уможливлення. У цьому просторі може відбутися все, що не виходить за межі законів, за якими його було створено. Все, що ми можемо тільки уявити і подумати, – все може відбутися тут. Незалежно від того, чи будемо ми якось прив'язуватись до відомих нам законів фізики, чи ні.

І тут я зрозумів: звісно, ми робимо цю реальність своїми відчуттями – раз ми підключені до неї, раз ми бачимо цей світ таким.

Ми підійшли до того, що становимо загрозу для планети. Знову ж таки – це уявне «ми», якого не існує. Реально варто зважити і зупинитися – День зупинки Землі. Всі зупинилися, ніхто нічого не робить, сіли і думайте.

Йдеться про те, щоби знаючи Все і не закриваючи ні на що очей, перебувати у внутрішній гармонії та рівновазі.

Я був уже майже щасливий і майже нічого не хотів. Однак сам той факт, що ми сидимо тут і говоримо про новий проект, свідчить про те, що чогось захотів знов. А захотів і все – вже не вільний. Коли нічого не хочеш – це повна свобода. Я за цим уже скучив. Я вже давно не прокидався зранку з відчуттям, що нікому нічого не винен – хоча я нікому нічого таки не винен.

Не хотіти нічого, крім того, що ти маєш в цю хвилину – це дуже круте і намацальне відчуття... А що стоїть за тривожністю, поки не вербалізуєш – не зрозумієш. Всяку проблему якось треба означити. Так що може все це – напівусвідомлене моделювання ситуації, де треба буде багато говорити. І в процесі, може, «висповідуюся і отримаю зцілення».

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ